

[Johan Asmussen.]

den lille kreds af helt upriviligerede medlemmer af tinget, som ikke får lejlighed til at drøfte sagen i udvalget, kunne det jo godt være, at også min fantasi kunne komme til at spille i den retning, men i øvrigt tvivler jeg ikke på, at finansministeriets teknikere vil have meget let ved at formulere måder, hvorpå man kan løse de opgaver, der kan være tale om. For resten har jo både det ærede medlem hr. Foged — som formodentlig vil deltage i udvalgsarbejdet — og andre været inde på den samme side af problemet.

Dernæst kom den højtærede finansminister med en særlig bemærkning til mig — og jeg forstod, at ministeren derved mente at have torpederet det synspunkt, som de uafhængige lægger særlig vægt på: at man ved en kildeskatteordning som den foreslåede vil tilsløre for skatteyderen, hvad det koster at være medlem af velstandssamfundet. Den højtærede finansminister sagde: hvordan kan en sådan opfattelse fremkomme fra et parti, som lægger særlig vægt på, at man bevæger sig over imod forbrugsbeskatning, for i forbrugsskatterne er der jo samme tilsløring over for skatteyderen, over for køberen, af, hvad han betaler i skat?

Lad mig dertil ganske kort sige: for det første vil der jo altid — det er vi også klar over — blive en vis del almindelig indkomstskat tilbage; og argumentet gælder altså fuldt ud for den almindelige indkomstskat. For det andet har vi i årevis fremsat den særlige tanke, at man i et vist omfang skulle gå over til en direkte forbrugsskat af et vist højere forbrug, beregnet efter selvangivelsen — en tanke, som jo nu venstre har sluttet sig til i den plan, der blev fremlagt sent på sommeren. Hvis man gennemfører direkte forbrugsskat, vil skatteyderen være klar over, hvad han betaler i skat.

Og endelig for det tredje: hvad angår de almindelige indirekte skatter, punktskatter o. s. v., er jeg af den opfattelse, at det i langt højere grad, end det i dag er

tilfældet, burde være sådan, at man af varen kan se, hvor meget den egentlige pris er; og hvor meget der er skat. Synspunktet må være, at folk skal vide, hvad de betaler i skat. Det må efter vor opfattelse være et væsentligt led i den pædagogik, som demokratiet og dets udvikling bør bygge på.

Niels Westerby: Under debatten har der været rejst spørgsmål om de problemer, der opstår ved Danmarks sydgrænse, i Sønderjylland, hvor tyske borgere, der arbejder her, er skattefri, fordi de ikke betaler skat i Tyskland, når de arbejder i Sønderjylland, og ikke betaler skat i Danmark, fordi vi ikke har kildeskat.

Det er naturligvis rigtigt, når det ærede medlem hr. Baunsgaard og andre med ham siger, at det er et lokalt problem, og at det må kunne løses ved særlige regler. Det vil jeg bestemt ikke bestride, naturligvis kan man det. Men jeg vil dog gerne have lov til at henlede opmærksomheden på de betragtninger, jeg gjorde under mit første indlæg om, at dette problem ikke vil blive ved med at være et lokalt problem, men vil blive et omsiggribende problem.

Det forholder sig jo sådan, at vi her i det høje ting ikke kun skal tænke på det, der sker lige nu og her, men må prøve at lave lovgivningen på en sådan måde, at den rækker ud i fremtiden, og der er almindelig tilslutning her i det høje ting til, at vi skal gå ind i et bredt europæisk samarbejde. Naturligvis kan det tage år og dag, før det bliver realiseret, men et bredt europæisk samarbejde vil ikke blive realiseret, uden at det også i nogen grad fører til et fælles arbejdsmarked, og hvis man har et fælles arbejdsmarked og man har kildeskat overalt i Europa, men ikke har det i Danmark, så er det ikke længere et isoleret lokalt problem nede i Sønderjylland, men så er det et problem, der i høj grad kan påvirke hele vor skattelovgivning.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Baunsgaard, når denne erklærer, at man må se spørgsmålet om kildeskat i